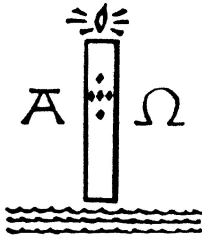

ANNANDAG PÅSK

FERIA SECUNDA PASCHAE

Predikotext II Årg Högm Joh 20: 11–18

Maria stod utanför graven och grät. Och medan hon grät lutade hon sig in i graven. Hon fick då se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, den ene vid huvudets plats, den andre vid fötternas. Och de sade till henne: ”Kvinna, varför gråter du?” Hon svarade: ”De har tagit bort min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom.” När hon hade sagt det, vände hon sig om och fick se Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han. Jesus sade till henne: ”Kvinna, varför gråter du? Vem söker du?” Hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade till honom: ”Herre, om det är du som har fört bort honom, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.” Jesus sade till henne: ”Maria.” Då vände hon sig om och sade till honom på hebreiska: ”Rabbuni” – det betyder lärare. Jesus sade till henne: ”Rör inte vid mig, ty jag har ännu inte farit upp till Fadern. Men gå till mina bröder och säg till dem att jag far upp till min Fader och er Fader, till min Gud och er Gud.” Maria från Magdala gick då och berättade för lärjungarna att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.

I går på Påskdagen fick vi höra om det mycket överraskande budskapet om Kristi uppståndelse. I dag på Annandag påsk hör vi om hur Maria Magdalena möter Jesus.

Hon befinner sig utanför Jesu grav och sannolikt både för att Jesus är död och någon tagit bort hans kropp, så gråter hon. Hon gråter kanske tyst, med djupt. Sorgen är tung. Han som de hade följt och som de lyssnat till, ja som hade gjort de stora gärningarna, han som de kallade läraren, Rabbi, hade blivit dödad. Många hade ju varit med när Lasarus hade dött och hade varit vittne till den underbara gärningen när Jesus väckte honom till liv. Och ryktet hade ju spridit sig vitt och brett. Men i stället för att ära honom för detta, hade man dragit honom inför Stora rådet och slutligen dömt honom till döden och låtit romerska soldater korsfästa honom.

Han som de älskade så mycket, hade blivit dömd till döden och avrättad. Inte underligt att hon vid graven fylldes av stor sorg och gråt. Ja gråten blir större och större och hon lutar sin i den tomma graven...

Då får hon se två änglar! De sitter där Jesu kropp hade legat! Och de frågar henne: *”Kvinna, varför gråter du?”*

Hon kan inte annat säga än det som strax har bekymrat henne: *”De har tagit min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom.”* Svaret synes nyktert och klart och kunde de som satt där i graven ge henne svar?

VEM ÄR HAN ???

Hon vänder sig om. Och då får hon syn på någon hon känner, men inte känner igen. Hon vet inte vem det är. Och han som hon ser framför sig, han frågar precis samma fråga som männen inne i graven: *”Kvinna, varför gråter du?”* Och så tillägger han: *”Vem söker du?”*

Ja, det var ju också en fråga om han nu vore örtagårdsmästaren! Han borde väl veta vad de har lagt honom, han om någon...?

RABBUNI !!!

Den okände mannen känner henne emellertid, han kallar henne vid hennes eget namn. Han säger: "*Maria!*"

Plötsligt står det klart för Maria Magdalena att det är Jesus själv, han som verkligen känner henne och känner hennes namn. Det är han som står där och det är han som talar till henne! Hon säger då: "*Rabbuni!*" Evangelisten ger betydelsen av ordet Rabbi, det vill säga lärare. Men Maria säger egentligen något mer med det ordet. Hon säger: "*Min Lärare!*"

Det finns ingen annan. Det var därför hon var vid graven. Det finns ingen annan, det var därför hon sa: "*Rabbuni!*", "*Min Lärare!*" Det var så hon hade lärt känna Jesus, att han inte var bara en rabbi bland andra som hade en serie levnadsregler att lära ut. Utan var den rabbi som hade något annat, hade det eviga livets ord, ja som hade gett henne, arma människa, tro och liv som ingen annan. Gett henne alla synders förlåtelse och den himmelska saligheten och detta allt av sin blotta nåd.

Ja, en sak var klar. Hade hon hopp, var Jesus den enda klippan. Det hade inte funnits någon av rabbinerna som hade förbarmat sig över henne, det var bara den hon kallade "*min Rabbi*" som hade hjälpt henne, ja givit henne liv och salighet.

Så ser vi här i denna berättelse ur evangelierna hur alltsammans handlar om hur vi kan ta till oss och tro på Jesus Kristus, den för oss utgivne i döden och uppståndne. Visst, lärjungarna tvivlade, precis som vi sannolikt hade gjort om vi varit med. Men tvivlet var inte vägen för att finna sanningen om Jesus. Det visar ju Tomas, han som inte trodde förrän han fick se hålen efter spikarna, och ansåg han, kunde sticka sin hand in i hans stungna sida.

MIN HERRE OCH MIN GUD !!!

Men Tomas fann att Jesus verkligen var uppstånden, precis som Maria Magdalena. Han hade praktiskt taget svurit på denna sin plan. Men Jesus förekom honom. Han visste vad han tänkte. Och säger till honom att fullgöra det han tänkt. Det är då också Tomas förstår att Jesus är uppstånden från de döda. "*Min Herre och min Gud!*"

Och där i dessa bekännelser ligger också vårt påskfirande. Just att du kan känna honom som din Frälsare och Herre. För det är just så han vill att du ska känna igen honom Min Frälsare! Min Herre! Min Gud!

Tänk på dessa människor, de som tvivlade så, men Jesus hade inte övergivit dem, utan kom till dem så att de kände igen honom som sin Frälsare, sin Herre och Gud. Så vill han gör med dig! För...

SÅDAN ÄR JESUS !!!

När påskdagsmorgonen vi ser, Vi uppstår alla åter, och döden håller oss ej mer, Men Herren Kristus låter Oss honom själv till mötes gå Och evig fröjd med honom få. Det giv oss Herre Kriste!

Amen.